ଆଜି ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିତା ନିଜର ସହଯୋଗୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ହୃଦୟରେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଲଗନ ଲାଗି ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସେହି କାର୍ୟ୍ୟରେ ବଡ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗନ ଥିବା କାରଣରୁ ସେବା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହ ଲାଗିଯାଇଛି । ରାତି ଦିନ ସାକାର କର୍ମରେ ବା ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏବଂ ସେବା ଏହା ହିଁ ଦେଖାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସେବା ସହିତ ରହିଛି ତେଣୁ ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ସେବା ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ । ଏହିଭଳି ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ସମୟକୁ କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି । ପାପ ଖାତାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପୁଣ୍ୟର ଖାତାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୂପରେ ଜମା କରୁଛନ୍ତି । ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ଜମା କରିବାର ଯୁଗ । ଶରୀରକୁ ସେବାରେ ଲଗାଅ ଏବଂ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରୋଗୀ ଶରୀର ପ୍ରାପ୍ତ କର । କେତେ ବି ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର ହୋଇଥାଉ, ରୋଗୀ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ବା କର୍ମଣା ଦ୍ୱାରା ନକରିପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ ଦ୍ୱାରା ସେବା ତ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଘଡି ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ନିଜର ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବା ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନୟନ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇ ପାରିବ, ଯାହାକି ତୁମ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଦେଖି ଏହି କଥା କହିବେ ଯେ ଇଏ ତ ଏକ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ପେସେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚିତ୍ର ରୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଡାକ୍ତରମାନେ ମଧ୍ୟ ପେସେଣ୍ଟକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ଏମିତି ତ ଡାକ୍ତରମାନେ ପେସେଣ୍ଟକୁ ଖୁସି ଦେଇଥାଆନ୍ତି ବା ଦିଆଇଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନେବାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ଯେତେ ଅଧିକ ରୋଗଗ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଠିକ୍ ଥିବ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ଘଡି ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିପାରିବ କାରଣ ଏକଥା ତୁମକୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଏହି ଶରୀରର ସେବାର ଫଳ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଭୋଗ କରିବା । ଏହିଭଳି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା, ମନ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ସର୍ବଦା ମାନସିକ ଶାନ୍ତିର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି, ଦାତା ହୋଇ ନିଜର ଶୁଭଭାବନା ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର କିରଣ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିଚାଲ । ଯେବେକି ତୁମର ରଚନା ସୂର୍ୟ୍ୟ ଚାରିଆଡେ ନିଜର ପ୍ରକାଶର କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରୁଛି ତେବେ ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ବିଧାତା, ବରଦାତା, ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରାପ୍ତିର କିରଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କିରପାରିବ ନାହିଁ ? ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଚାରିଆଡେ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ । ଅଳ୍ପ କେତେ ସମୟର ଏହି ଜନ୍ମରେ ମନ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମନକୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ମଉଜରେ ରଖିପାରିବ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି ଆଧାରରେ, ଚିତ୍ର ବା ମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମନର ଶାନ୍ତି ଦେବାର ନିମିତ୍ତ ହେବ । ତୁମର ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଶାନ୍ତି ବା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅନୁଭବ ହେବ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ମନର ସେବା ଦ୍ୱାରା ସାରା କଳ୍ପ ଚୈତନ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ବା ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତିର ସ୍ୱରୂପ ହେବ ।

ସେହିଭଳି ଧନ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତା' ସହିତ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗଠାରୁ ଏବେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ କେବେହେଲେ ଧନର ଭିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ୨୧ ଜନ୍ମ ତ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଟି ଭଳି ହୋଇଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏତେ ସହଜ ଏବଂ ଏତେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ଥିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଗଣିତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ୬୩ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଜନ୍ମରେ ଧନର ଭିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ଖୁସି ଖୁସିରେ ଡାଲି ଭାତ ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ । କେବେହେଲେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଭିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧନ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା, ଦାତା ମଧ୍ୟ ସେହି ଧନକୁ କ'ଣ କରିବେ ? ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଲଗାଇବେ । ତୁମେମାନେ ତ ବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରୀରେ ପକାଉଛ ନା ଏବଂ ବାବା ତା'କୁ ସେବାରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେବା ଅର୍ଥେ ବା ଦାତାଙ୍କ ଅର୍ଥେ ଧନ ଲଗାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ଭିକାରୀ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା । ଯେତେ ଲଗାଇବ ଦ୍ୱାପରଠାରୁ କଳିଯୁଗ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆରାମରେ ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ । ତେଣୁ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ସମୟକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସେହିଭଳି ସମୟକୁ ସଫଳ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରଥମେ ତ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଯୁଗରେ ଆସିବେ । ଯେଉଁ ସମୟର ଗାୟନ ଏବେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ୧-୧-୧ ସମୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ବା ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା ସହିତ ଜୀବନର ସମୟ ବିତାଉଥିବା ଆତ୍ମା ହେବେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ପଢିବେ, ଖେଳିବେ ଏବଂ ବିଚରଣ କରିବେ । ତେଣୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ସମୟକୁ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି ତା'ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ରୂପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଯଦି ସମୟ ଲଗାଇବାରେ କୌଣସି ଅବହେଳା ହେଲା ତେବେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ନ ଆସି ପରେ ପରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିବେ । ଏହା ହେଉଛି ସମୟ ଦେବାର ମହତ୍ୱ । ଏବେ ବିଚାର କର ଦେଉଛ କ'ଣ ଏବଂ ନେଉଛ କ'ଣ ? ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଟିଯାକ କଥାକୁ ସର୍ବଦା ଚେକ୍ କରୁଥାଅ ଯେ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ସମୟ ଏହି ଚାରିଟିକୁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଲଗାଇ ପାରିବି ସେତିକି ଲଗାଉଛି ତ ? ଏମିତି ନୁହେଁ ତ ଯେତିକି ଲଗାଇ ପାରିବି ସେତିକି ଲଗାଉ ନାହିଁ । ଯଥା ଶକ୍ତିକୁ ଲଗାଉଥିଲେ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯଥାଶକ୍ତି ହେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ

କ’ଣ କହୁଛ ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ଏକଥା ତ କହୁନାହଁ ଯେ ଯଥାଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ତୁମର ଅଧିକାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କହୁଛ ନା । ଯେବେକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ରହିଛି ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାକୁ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ କୁହାଯିବ । ଅଧୁରା ପ୍ରାପ୍ତିକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଜୀବନ କୁହାଯିବ । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀମାନେ ଅଧାରରେ ଆସିଥା’ନ୍ତି ନା । ତେବେ ଯଥାଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୁରା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ! ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦେବାର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ସହଯୋଗୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟ କାରଣ ସହଯୋଗୀ ହେବାରୁ ହିଁ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗୀ, ସହଜଯୋଗୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ଯଥାଶକ୍ତି କାହିଁକି ହେଉଛ ? ବା ଏକଥା ଭାବୁଛ ଯେ ଯଥାଶକ୍ତି ଆତ୍ମା ତ କେହି ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ଏଭଳି ହେବା ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ କାହିଁକି ହେଉଛ ? ଏବେ ବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ପାଇବାର ସମୟ ଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା - ଏବେ ବି “ଅତି ବିଳମ୍ବ”ର ବୋର୍ଡ ଲାଗି ନାହିଁ । ବିଳମ୍ବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପଛରେ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମା ଆଗକୁ ବଢିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋର୍ଡ ଲାଗିଯିବ ସେତେବେଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ବଦଳରେ ରୋପ୍ୟ ସୁଯୋଗ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ କ’ଣ କରିବା ଦରକାର ? ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେବ ନା । ଯଦି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରେ ନ ଆସିଲ ତେବେ ବ୍ରାହ୍ଣଣ ହୋଇ କ’ଣ ପାଇଲ ? ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ମିଳିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି, ଏବେ ଯେତିକିକୁ ସେତିକି ମିଳୁନାହିଁ । ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ମିଳୁଛି । ଏହାପରେ ଯେତିକିକୁ ସେତିକିର ହିସାବ-କିତାବ ଲାଗୁ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ଭୋଳାନାଥ ବାବାଙ୍କର ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲା ରହିଛି । ଯେତେ ଇଚ୍ଛା, ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ନେଇପାରିବ । ଏହାପରେ କୁହାଯିବ ଏବେ ସତ୍ୟଯୁଗର ନମ୍ବର ୱାନରେ ଆସିବାର ସ୍ଥାନ ଖାଲିନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୁଅ, ସମୟର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣି ମହାନ ହୁଅ । ଡବଲ ବିଦେଶୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେବେ ନା । ଯେବେକି ଏତେ ଲଗନର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢୁଛ, ସ୍ନେହୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ତେଣୁ ସବୁ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଲକ୍ଷଣକୁ ଧାରଣ କର । ଯଦି ଲଗନ ନଥା’ନ୍ତା ତେବେ ଏଠାରେ କିପରି ପହଞ୍ଚିଥା’ନ୍ତ! ଯେମିତି ଉଡି ଉଡି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ ସେହିପରି ସଦାସର୍ବଦା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଉଡୁଥାଅ । ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଉଡିବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ଅଟ, ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଉଡୁଥାଉ । ଏହା ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ । ଆଚ୍ଛା—

ସର୍ବଦା ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସମୟକୁ ସଫଳ କରୁଥିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରଖୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା, ସହଜରେ ମିଳୁଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା, ପିତାଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

କାଠମାଣ୍ଡୁ ତଥା ବିଦେଶର ଭାଇ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କର ଗ୍ରୁପ ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ୍:-

(୧) ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା କେତେ ଜଣ ଥିବେ ? ଦୁନିଆରେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ବୋଲି ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି, ସେମାନେ କିଏ ? ତୁମେମାନେ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଏବଂ କେହି କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି, ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ ? କେବେ ବି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଚିନ୍ତା କରି ନଥିବ ଯେ ଆମେ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହେବୁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସାକାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ତେବେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ? ବାଃ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ, ଯାହାକି ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ହିଁ ତୁମର ଭାଗ୍ୟକୁ ଗଢିଛନ୍ତି, ନିଜ ହାତରେ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିଛନ୍ତି, ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ସେତେବେଳେ ଖୁସିରେ ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ପାଦ ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରହୁ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ମନେ ହେଉଛି ନା । ଏମିତି ବି ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ପାଦ ଏହି ଧରଣୀ ଉପରେ ନଥାଏ । ସର୍ବଦା ଉପରେ ରହିଥାଏ । ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାଦ କେଉଁଠି ରହୁଛି ? ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ଧରଣୀ ଉପରେ ତ ନୁହେଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ମଧ୍ୟ ଧରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଟି କୁହାଯିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପୀ ଧରଣୀ ଠାରୁ ଉପରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଫରିସ୍ତା କୁହାଯାଏ । ତେବେ କେତେ ସବୁ ଉପାଧି ମିଳିଯାଇଛି - ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, ଫରିସ୍ତା ଅଟ, ସିକିଲଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଦିନରୁ ଦୂରେଇ ରହି ପୁନର୍ବାର ମିଳିଥିବା ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ - ଏହିଭଳି ଯେତେ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପାଧି ସବୁ ଅଛି ସେଗୁଡିକ ତୁମର ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଅ । ସିକିଲଧେ ପିଲାମାନେ ମାଟି ଉପରେ ପାଦ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥାଆନ୍ତି କାରଣ ମାଟି ଉପରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ତ ୬୩ ଜନ୍ମର ଅଟେ । ତାହା ତ’ ଅନୁଭବ କରି ଦେଖି ନେଇଛ । ଧରଣୀ ଉପରେ ବା ମାଟି ଉପରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମଇଳା ହୋଇଯାଇଛ । ଯେବେକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗେହ୍ଲା ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଧରଣୀଠାରୁ ଉପରେ ରୁହ । ମଇଳା ହୁଅ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ରୁହ । ସଚ୍ଚା ହୃଦୟ, ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୃଦୟବାନ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହିଥା’ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ମଧ୍ୟ ସଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅଟନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ କରିଛ, ମିଳନ ମେଳାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଲଗନ ହିଁ ତୁମକୁ ମିଳନ କରାଇବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି । ବାପଦାଦା

ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାରଣ ପିଲାମାନେ ନଥିଲେ ବାବା ଏକୁଟିଆ କ'ଣ କରିବେ ତେଣୁ ନିଜର ଘରକୁ ଖୁସି ମନରେ ଆସ । ଭକ୍ତମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୀର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କେତେ କଠିନ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ କାଠମାଣ୍ଡୁ (ନେପାଳର ରାଜଧାନୀ)ରୁ ଏଠାକୁ ବସରେ ଆସିଛ । ମଜା କରି କରି ପହଞ୍ଚି ଗଲ । ଆଚ୍ଛା!

ଲଣ୍ଡନ ଗ୍ରୁପ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ବାବାଙ୍କର ମାଳାର ଦାନା ଅଟ ନା! ତେବେ ମାଳାର ଏତେ ମହତ୍ତ୍ୱ କାହିଁକି ହୋଇଛି ? କାରଣ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ତେଣୁ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ମାଳା ଏହାର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ଯାହାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇଥିବା ମାଳାର ଦାନା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସୁତ୍ର ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ଦାନା ଅନେକ, ତେଣୁ ଏହା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ମାଳାର ଦାନା ବୋଲି ଭାବୁଛ ନା! ବା ଏପରି ଭାବୁଛ ୧୦୮ ମାଳାରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ଆତ୍ମା ଆସିବେ ? କ'ଣ ଭାବୁଛ ? ଏହି ୧୦୮ର ସଂଖ୍ୟା ତ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଅଟେ, ଯେଉଁମାନେ ବି ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ଗଳାର ମାଳାର ମୋତି ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଲଗନରେ ମଗନ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରିଦିଏ ଏବଂ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ହିଁ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗାୟନ କିଏ କରୁଛି ? ଯଦି ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ନ କରିବି ତେବେ ସେ ରୁଷିଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏହାକୁ ନିଜର ଅଧିକାର ବୋଲି ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ଅଧିକାର ଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ହକ୍ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଗତି ଏତେ କ୍ଷିପ୍ର ଯାହାକି ଦୁନିଆରେ ଆଉ କେହି ବି ଏତେ କ୍ଷିପ୍ର ଗତିଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି । ବାବା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅନେକଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବେ । ତେବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଧନ୍ଦା ହିଁ ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା । ସମସ୍ତେ ଅବିନାଶୀ ରତ୍ନ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ୧୦ ବର୍ଷ ବା ୧୫ ବର୍ଷ ଧରି ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛ, ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଅବଶିଷ୍ଟ ସଂଗମଯୁଗ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚି ରୁହ । ସମସ୍ତେ ପକ୍କା ମଜବୁତ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ଅଚଳ ଅଟଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଭିତରେ ଥିବା ବିଶେଷତା ହିଁ ତାକୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରିଛି, ଏଭଳି କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଯାହା ଭିତରେ କୌଣସି ବିଶେଷତା ନଥିବ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଏବଂ କେହି କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି! ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ବିଶେଷତା ଥିବ ନା । କିଏ କେଉଁ ରତ୍ନ କିଏ କେଉଁ ରତ୍ନ । ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ୯ ରତ୍ନଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନ ବିଶେଷ ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଅଟ ।

ବିଦେଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତିର ତଥା ପତ୍ର ଗୁଡିକର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ:

ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ ପିଲମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ପାଇଲୁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚୁଛି ଏବଂ ଯେପରି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି, ଏହିପରି ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାପଦାଦା ଏବଂ ପରିବାରର ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଛି । ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଧାରରେ ସେମାନେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବେ । ତେବେ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ରେସ୍ କରୁଛ । ଯେପରି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ରେସ୍ କରୁଛ ସେହିପରି ଅବିନାଶୀ ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲ, ତେବେ ଆଗକୁ ଯାଇ ବହୁତ ଭଲ ନମ୍ବର ନେଇପାରିବ । ସମସ୍ତେ ନିଜର ନାମ ଏବଂ ବିଶେଷତା ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ସ୍ୱୀକାର କରିବ । ଏବେ ବି ସବୁ ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜର ବିଶେଷତା ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପଦ୍ମଗୁଣା ୟାଦପ୍ୟାର ।

ଦାଦୀ ଚନ୍ଦ୍ରମଣୀ ପଞ୍ଜାବ ଯିବାର ଅନୁମତି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସମୟରେ:-

ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ୟାଦପ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ଦେବ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେବ । ତା' ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଡାଇବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କର । ବାତାବରଣ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଉଡନ୍ତା ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଉଡାଇବାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରାଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ଦିଅ ଯେ ସେବା ସହିତ ଯୋଗ ଏକା ସାଥୀରେ ଚାଲିଥାଉ । ବାକି ତ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ, ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ବିଶେଷତାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ବିଶେଷତା ଅନୁସାରେ ୟାଦପ୍ୟାର ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ବହୁତ ଭଲ କଥା ଯେ ତୁମେ ଏକା ସମୟରେ ଡବଲ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ବେହଦ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁଠି ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବେ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆସୁଥିବା ବିଘ୍ନ ଗୁଡିକୁ ଉନ୍ନତିର ସିଢି ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ନିର୍ବିଘ୍ନ ତଥା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହୁଅ । ସେବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନକୁ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ କରିବାର ଆଧାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ସେବାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ରୂପକ ପରୀକ୍ଷା ଅଧିକ ଆସିଥାଏ । ତେବେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସେବାଧାରୀକୁ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ବିଘ୍ନ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି । ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ ଏବଂ ଅନ୍ତ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଆସୁଥିବ କାହିଁକି ନା ଏହି ବିଘ୍ନ ବା ପରୀକ୍ଷା ସେବାଧାରୀକୁ ଅନୁଭବୀ କରାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବିଘ୍ନ ବୋଲି ନ ଭାବି — ମୋର ଅନୁଭବ ବା ଅଭିଜ୍ଞତାର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି — ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ତେବେ ବିଘ୍ନଗୁଡିକୁ ଉନ୍ନତିର ସିଢି ଅନୁଭବ କରିବ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଘ୍ନ ରୂପ ହୁଅ ନାହିଁ ବରଂ ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ହୁଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****